

[Axel B. Lange.]

derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: Paa bitre Erfaringer fra sidste Krig er dette Lovforslag bygget. Krigstilstanden skaber Mangel paa Varer og dermed en Prisstigning, der ret hurtigt naar de faste Værdier, faste Ejendomme. Vil man modvirke de uhyggelige Følger heraf, kan der være forskellige Veje at gaa. Man kan forsøge helt at hindre Prisstigningen. Man kan ogsaa gaa den Vej at hindre dem, der ikke er økonomisk stærke, i at komme ud i Forhold, de ikke kan magte. Det første laa uden for de politiske Muligheder, og man tog det sidste. Det er godt nok at forhindre unge og Folk med for faa Penge i at komme i Gæld, som de ikke paa rimelig Maade kan klare, men tilbage bliver saa, at de, der har Penge nok, stadig har Chancen og maaske i forstærket Grad, naar nogle holdes ude.

Derfor maa man vist erkende, at Spørgsmaalet er større og burde paakalde langt større Interesse. Det er for Landbrugets Vedkommende — Loven angaar jo, som det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange sagde, ikke blot Landbruget — et stort Problem, der berører dets fremtidige Vilkaar. Man holder Erhvervets Ungdom ude, og Forholdene sætter Udstykningen i Staa.

Man er imidlertid gennem den lange Udvalgsbehandling i Folketinget naaet til Enighed om en Forlængelse af Loven og en Revision til 1. November. Det vil sige, at det maa forventes, at man forinden har foretaget fornødne Overvejelser og maaske har tilvejebragt den fornødne Enighed om et betydeligt større Indgreb. Her tænker jeg ikke paa de unge, men paa dem, der stadig har Chancen, maaske Indgreb i Retning af Foranstaltninger i Forbindelse med de Pengelove, der nu skal vedtages. Det kan muligvis føre til, at man for at naa Maalet tager op til Behandling nogle af de Tanker og Forslag, der har været drøftet ude i Befolkningen, og det vilde jeg hilse med Tilfredshed. Hvis vi faar en dybtgaaende Revision af Loven til November, haaber jeg, at man kan naa Resultater, som vil faa virkelig Betydning for Erhvervsforholdet i dansk Landbrug.

Jeg vil gerne understrege, at det er Rigsdagen, der har grebet ind her. Det er Folketingsudvalget, som i Forstaaelse med den højtærede Indenrigsminister har truffet denne Bestemmelse om, at en Revision til den Tid vil finde Sted, og det vil altsaa sige,

at det er Rigsdagen, der til sin Tid vil faa baade Æren og Ansvar for det, der opnaas.

Jeg ser med Tilfredshed, at der i Folketingsbetænkningen findes Erklæringer om Erhvervsforholdet baade fra Landboforeninger og Husmandsforeninger. Det forekommer mig, at det er noget af det rigtige, at det netop er disse Organisationer, der udtaler sig om saadanne Spørgsmaal, og ikke de andre Organisationer, som støtter Landbruget gennem Produktion og Omsætning. Jeg har den Opfattelse, at det i mange Tilfælde i Landbrugspolitikken vilde være det rette, om det var disse Organisationer, der udtalte sig, fremfor den Sammenblanding, man ofte er Vidne til.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne det foreliggende Forslag til hurtig Fremme.

J. S. Foget: Jeg har altid i Princippet været en Tilhænger af denne Lovgivning. Vi, der maatte købe Gaarde under sidste Efterkrigstids høje Konjunkturer, har faaet en Erfaring og Belæring, som vi nødig vilde have, at andre skulde faa Mage til. Derfor har Princippet været rigtigt: at man fra Lovgivningens Side har søgt at lægge Loft over Tinglysning af Prioriteter, saaledes at Spekulanter ikke kan efterlade Prioriteter i Ejendomme, som efterfølgende Ejere skal afdrage. Men man kan ikke gennemføre en saadan Lovgivning uden at tage Hensyn til, at der her netop gives Spekulanterne en Chance, som de ikke vilde have, hvis Loven ikke havde været. Der har altid i Tider, hvor der har været Fare for eller Frygt for Inflation, gjort sig det Forhold gældende, at Kapitalejere vil anbringe deres Penge i Jord, i Landejendomme, for herigennem at være sikre paa at have en reel Værdi. Dette Forhold har ogsaa gjort sig gældende i den Tid, vi har haft Loven, og det har vist sig, at det har gjort sig saa stærkt gældende, at det for de yngre Landmænds Vedkommende har været praktisk talt umuligt at konkurrere. Det har været omtalt af tidligere Ordførere, og det er i Virkeligheden det afgørende Spørgsmaal i Dag, om man kan ændre Loven saadan, at der tages tilstrækkeligt Hensyn hertil.

Vi har fra vor Side for Aar tilbage anbefalet den Fremgangsmaade simpelt hen at forbyde Ikke-Landmænd at købe Landbrugsejendomme. Saadanne Køb er sikkert i over 90 pCt. af Tilfældene kun Spekulationskøb. Hvis man gik til dette, tror jeg, at Loven vilde virke tilfredsstillende for alle. Vi har, som sagt, for lang Tid siden anbefalet dette, og uden at denne Klausul